

Ravn: Må jeg ikke have lov at gøre den korte bemærkning både til den ærede ordfører for forslagsstillerne og til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at det udvalg, der skal nedsættes, skal sammensættes efter akkurat de samme regler som andre udvalg i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ravn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 713, fremsættelsen i tidenden sp. 1027).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Lovforslaget her går ud på, at staten overtager de forpligtelser, som hidtil har påhvilet den fælleskommunale udligningsfond. Det drejer sig om tilskud til bl. a. skolevæsen, sygehusudgifter og sociale formål. Forslaget skal ses i forbindelse med den ændring af loven, som folketinget vedtog i marts 1956. Ved denne lov blev de personlige skatter til udligningsfonden indregnet i de personlige skatter til staten. Tilbage har således kun været ejendomsskatterne til udligningsfonden, og nu foreslår man, at disse skatter indregnes i ejendomsskatterne til staten. Det er en forenkling, som man fra kommunernes side kun kan hilse med tilfredshed, og for skatteydernes vedkommende vil lovforslaget ikke medføre nogen ændring. Fondens formue vil figurere på statsregnskabet, og staten vil fremtidig yde tilskud til kommunerne i samme omfang, som den fælleskommunale udligningsfond hidtil har gjort. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jeg hilser med tilfredshed, at de vanskeligt stillede kommuner nu får 2 mill. kr. til rådighed i stedet for som hidtil kun 1 mill. kr.

Thorkil Kristensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, er forhindret i at være til stede, skal jeg i stedet for ham sige, at vi kan tiltræde, at den fælleskommunale udligningsfond nu ophæves. Jeg tilføjer, at hermed har vi naturligvis ikke taget stilling til, om de tilskudsordninger, som staten nu overtager det direkte ansvar for, skal være de endelige, ligesom vi heller ikke hermed vil være bundne til, at de satser for ejendomsskatterne, som herefter bliver egentlige stats-ejendomsskattesatser, skal være de endelige; det går jo ind i forhandlingerne om den kommende skattereform, specielt om ejendomsskatteavgivningen, som er til behandling i forbindelse med andre forslag i det høje ting for tiden.

Jeg kunne have lyst til at stille et enkelt spørgsmål. Der er jo en vis formue tilbage i den fælleskommunale udligningsfond. Det var, så vidt jeg husker, tidligere reglen, at staten forrentede udligningsfondens tilgodehavende i statskassen. Der har af naturlige grunde ikke været tale om en sådan forrentning, efter at vi fik indført den ordning, at staten simpelt hen tilsvarede det, der manglede til dækning af udgifterne, efter at staten havde overtaget indkomstskatterne. Jeg vil gerne spørge, om det er meningen, at der skal beregnes renter af den fond, der nu skal stå tilbage, og hvoraf visse tilskud til kommunerne skal afholdes.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vi i øvrigt kan tiltræde lovforslaget.

Ager Jensen: Ophævelsen af den fælleskommunale udligningsfond er en logisk følge af ophævelsen af den særlige fælleskommunale indkomst- og formueskat, som fandt sted i fjor. Den forenkling af skattelovgivningen og administrationen, som dette har tilsluttet, havde det konservative folkepartis tilslutning. Da statskassen har fået indtægterne, må den naturligvis også påtage sig udgifterne.

Den resterende del af fonden skal efter forslaget opføres særskilt på statsregnskabet og alene bevare forpligtelsen til at yde støtte til særligt vanskeligt stillede kommuner.